

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 22.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова
Миглена Недева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Антоанета Близнакова, като разгледа дело номер **2137** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от кмета на СО против решение от 21.01.2012г. на Софийски районен съд, 20 състав, постановено по НАХД № 19844/2011г., с което е отменено наказателно постановление № СО-М-Р-11-26-793 от 26.07.2011г. С последното на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева, на основание чл. 80, ал.10 и чл. 85а, ал.1, т.6 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално – декоративни елементи и за рекламната дейност на Столична община за нарушение на чл. 36, ал.1 от същата наредба.

Касаторът въвежда доводи за нарушение на материалния закон при постановяване на атакуваното решение и преценката на районния съд относно наличието на рекламен елемент, подробно развити в касационната жалба и в представените по делото писмени бележки на процесуалния представител на кмета на СО. Искането до АССГ е за отмяна на съдебния акт и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът - [фирма], чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения, изложени в представената по делото писмена защита.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Установената от СРС фактическа обстановка съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства и се възприема изцяло на основание чл. 220 от АПК. За да отмени наказателното постановление, съдът е приел от правна страна, че не се доказва административно нарушение по чл. 36, ал.1 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално – декоративни елементи и за рекламната дейност на Столична община /"Наредбата"/, тъй като нито в АУАН, нито в НП е посочено какво е рекламното съобщение върху описания обект от градската среда.

Така постановеното решение е правилно.

Настоящият касационен състав споделя правните изводи на СРС, че в процесния случай при описание на нарушението не е посочено съдържанието на рекламното съобщение, поради което не може да се приеме, че се касае за съоръжение – рекламен елемент, по смисъла на Наредбата.

Наред с горното касационната инстанция намира, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на императивните изисквания по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които обуславят незаконосъобразност на наложената имуществена санкция на самостоятелно основание. Преди всичко при описание на нарушението не е посочена датата на извършването му. Административнонаказващият орган е приел за дата на нарушението датата на извършената проверка - 18.04.2011г., която в случая не съвпада с датата на поставяне на рекламния елемент. Допуснатото нарушение е съществено, тъй като пречатства съдебния контрол за спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН.

Наред с това от събраните в административната преписка и в съдебното производство писмени и гласни доказателства, не се установява по безспорен начин авторството на описаното в АУАН и в НП нарушение по чл. 36, ал. 1 от Наредбата. Фактическите констатации в НП, че поставянето на рекламния елемент е организирано от [фирма] не се подкрепят от наличните по преписката и събраните в производството по делото доказателства. Данните от представените в касационното производство писмени доказателства - писма, становище на главния архитект на СО, писмо на К. за визуална комуникация и защита на околната среда от 13.05.2010г., не съдържат данни, че именно [фирма] е извършило описаното нарушение по чл. 36, ал. 1 от Наредбата.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че крайният извод на СРС за отмяна на атакуваното наказателно постановление е правилен, поради което обжалваното решение следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ПЕТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.01.2012г. на Софийски районен съд, 20 състав,
постановено по НАХД № 19844 / 2011г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: